22. PROTOKOLS PAR DALĪBVALSTU PILSOŅU PATVĒRUMA TIESĪBĀM

AUGSTĀS LĪGUMSLĒDZĒJAS PUSES,

TĀ KĀ saskaņā ar Konstitūcijas I-9. panta 1. punktu Savienība atzīst tiesības, brīvības un principus, kas izklāstīti Pamattiesību hartā;

TĀ KĀ atbilstīgi Konstitūcijas I-9. panta 3. punktam pamattiesības, ko nodrošina Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija, kā vispārīgi principi ir daļa no Savienības tiesību sistēmas;

TĀ KĀ Eiropas Savienības Tiesas kompetencē ir nodrošināt to, ka Savienība, interpretējot un piemērojot Konstitūcijas I-9. panta 1. un 3. punktu, ievēro tiesiskumu;

TĀ KĀ atbilstīgi Konstitūcijas I-58. pantam ikvienai Eiropas valstij, vēloties kļūt par Savienības dalībvalsti, ir jārespektē Konstitūcijas I-2. pantā izklāstītās vērtības;

IEVĒROJOT TO, ka ar Konstitūcijas I-59. pantu ir radīts mehānisms, kā uz laiku atņemt dažas tiesības gadījumā, ja dalībvalsts vairākkārt nopietni pārkāpj šīs vērtības;

ATGĀDINOT to, ka katram kādas dalībvalsts pilsonim kā Savienības pilsonim ir īpašs statuss un aizsardzība, ko dalībvalstis garantē saskaņā ar Konstitūcijas I daļas II sadaļu un III daļas II sadaļu;

IEVĒROJOT TO, ka Konstitūcija izveido telpu bez iekšējām robežām un katram Savienības pilsonim nodrošina tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā;

VĒLĒDAMĀS novērst patvēruma institūta izmantošanu tādiem nolūkiem, kādiem tas nav paredzēts;

TĀ KĀ šis protokols ievēro 1951. gada 28. jūlija Ženēvas Konvencijas par bēgļu statusu galamērķus un uzdevumus,

IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, ko pievieno Līgumam par Konstitūciju Eiropai.

VIENĪGAIS PANTS

Ņemot vērā pamattiesību un pamatbrīvību aizsardzības līmeni Eiropas Savienības dalībvalstīs, visos juridiskajos un praktiskajos jautājumos, kas saistīti ar patvēruma lietām, tās uzskatāmas par drošām izcelsmes valstīm. Tādējādi ikvienu patvēruma pieteikumu, ko iesniedz kādas dalībvalsts pilsonis, kāda cita dalībvalsts var ņemt vērā vai pasludināt, ka tā izskatīšana ir pieļaujama, tikai šādos gadījumos:

a) ja dalībvalsts, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 15. pantu, nosaka savā teritorijā pasākumus, atkāpjoties no pienākumiem, ko šai valstij uzliek minētā konvencija;

b) ja ir sākta Konstitūcijas I-59. panta 1. vai 2. punktā minētā procedūra un tikmēr, kamēr Padome vai, attiecīgā gadījumā, Eiropadome šajā sakarā pieņem eirolēmumu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs,

c) ja Padome ir pieņēmusi eirolēmumu saskaņā ar Konstitūcijas I-59. panta 1. punktu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs, vai ja Eiropadome ir pieņēmusi eirolēmumu saskaņā ar Konstitūcijas I-59. panta 2. punktu attiecībā uz dalībvalsti, kuras pilsonis ir patvēruma pieteikuma iesniedzējs;

d) ja kādai dalībvalstij būtu vienpusēji jāpieņem šāds lēmums par kādas citas dalībvalsts pilsoņa patvēruma pieteikumu; šādā gadījumā tūlīt informē Padomi; patvēruma pieteikumu izskata, pamatojoties uz pieņēmumu, ka tas ir klaji nepamatots, nekādā gadījumā nekādi neiespaidojot dalībvalsts tiesības pieņemt lēmumu.